

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-38/16

**Compass Contract Services Limited
proti
Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber)]

„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Vrácení bezdůvodně zaplacené DPH – Nárok na odpočet DPH – Podmínky – Zásady rovného zacházení a daňové neutrality – Zásada efektivity – Vnitrostátní právní úprava zavádějící promlčecí lhůtu“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. června 2017

Harmonizace daňových právních předpisů – Společný systém daně z přidané hodnoty – Odpočet daně zaplacené na vstupu – Pravidla uplatňování nároku na odpočet daně – Žádosti o odpočet nebo vrácení daně – Vnitrostátní právní úprava zavádějící zkrácení promlčecí lhůty vztahující se na uvedené účetní období – Dodržování zásad rovného zacházení, daňové neutrality a efektivity – Různá přechodná období podle předmětu žádosti – Přípustnost

Zásady daňové neutrality, rovného zacházení a efektivity nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava, o kterou se jedná v původním řízení a která v rámci zkrácení promlčecí lhůty u žádostí o vrácení bezdůvodně zaplacené daně z přidané hodnoty a u žádostí o odpočet daně z přidané hodnoty zaplacené na vstupu stanoví různá přechodná období tak, že se na žádosti týkající se dvou účetních období tří měsíců vztahují rozdílné promlčecí lhůty podle toho, zda je jejich předmětem vrácení bezdůvodně zaplacené daně z přidané hodnoty, nebo odpočet daně z přidané hodnoty zaplacené na vstupu.

Žádost o vrácení bezdůvodně zaplacené DPH lze podřadit pod nárok na vydání bezdůvodného obohacení, jehož účelem je podle ustálené judikatury napravit důsledky rozporu daně s unijním právem, a sice tím, že se odstraní hospodářská zátěž, která hospodářskému subjektu takto bezdůvodně vznikla a kterou tento subjekt v konečném důsledku skutečně nesl (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. října 2011, Danfoss a Sauer-Danfoss, C-94/10, EU:C:2011:674, bod 23).

Je tudíž třeba uvést, že prvkem, který charakterizuje takový nárok na vrácení a v němž tkví jeho původ, je skutečnost, že osoba povinná k dani bezdůvodně zaplatila daňovým orgánům částku DPH v rozporu s unijním právem. Právě skutečnost, že tato DPH byla zaplacená bezdůvodně, je základem práva na vydání bezdůvodného obohacení a v souladu podmínkami stanovenými při dodržení zásad rovnosti a efektivity vnitrostátním právem každého členského státu zajišťuje, že hospodářská zátěž vyplývající pro tuto osobu povinnou k dani z tohoto zaplacení bude odstraněna.

Pokud jde na druhé straně o určení prvků, které charakterizují žádost o odpočet DPH zaplacené na vstupu, je třeba uvést, že zatímco nárok na vrácení bezdůvodně zaplacené DPH vyplývá z obecných zásad unijního práva, jak uvedl generální advokát v bodě 59 svého stanoviska a jak vyplývá z bodů 29 a 30 tohoto rozsudku, je nárok na odpočet DPH zaplacené na vstupu upravený v člancích 17 a násl. šesté směrnice.

Platí tudíž, že na rozdíl od prvku charakterizujícího nárok na vrácení bezdůvodně zaplacené DPH, je nárok na odpočet DPH, který je nárokem vlastním mechanismu DPH zavedenému společným systémem DPH, založen na existenci splatné daně.

Jak uvedl generální advokát v bodě 60 svého stanoviska, takový rozdíl v povaze dotčených nároků a cílů, které sledují, odůvodňuje, že mohou existovat právní režimy vlastní oběma těmito nárokům, zejména pokud jde o jejich obsah, jakož i podmínky uplatňování, jako je například promlčecí lhůta u žalob určených k vymáhání uvedených nároků a zvláště datum, od kterého je taková lhůta uplatnitelná.

(viz body 30–32, 36, 38, 46 a výrok)